

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 22 kwietnia 1983 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Zabuże” obszar lasu o powierzchni 33,15 ha w Lesnictwie Zabuże Nadleśnictwa Sarnaki, położony w gminie Sarnaki województwa białkopodlaskiego, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1973—1983 jako oddziały lasu 202 g, 207 c, 208 a, 211 c, d, 212 a. Celem ochrony jest zachowanie starodrzewu dębowego pochodzenia naturalnego, występującego w zespole o charakterze grądu, interesujących form geomorfologicznych oraz stanowisk wielu gatunków roślin rzadkich i chronionych, jak też bogatej awifauny.

§ 2. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Dobryń” obszar lasu o powierzchni 86,60 ha w Lesnictwie Zalesie Nadleśnictwa Biała Podlaska, położony w gminie Zalesie województwa białkopodlaskiego, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1972—1982 jako oddziały lasu 49 b, d, h, i, 50 a, b, g, 53 b, c, 54 a—c, 55 a—g, 56 a—f. Celem ochrony jest zachowanie zespołów o charakterze naturalnym: grądu z drzewami pomnikowymi, olsu oraz łągu olszowo-jesionowego, jak też licznych gatunków roślin rzadkich i chronionych.

§ 3. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Źródłiska w dolinie Ewy” obszar lasu i źródeł potoku o łącznej powierzchni 12,04 ha w Lesnictwie Renszewo Nadleśnictwa Gdańsk, położony w granicach miasta Gdańska województwa gdańskiego, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1982—1992 jako oddział lasu 92 a, b, c, o, p. Celem ochrony jest zachowanie naturalnych zbiorowisk łągowych, źródłiskowo-ziółoroślowych i szuwarowych.

§ 4. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Zajęcze Wzgórze” obszar lasu o powierzchni 11,74 ha w Lesnictwie Sopot Nadleśnictwa Gdańsk, położony w granicach miasta Sopotu województwa gdańskiego, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1982—1992 jako oddział lasu 47 a—c. Celem ochrony jest zachowanie wartościowego fragmentu kwaśnej buczyny z licznymi drzewami pomnikowymi.

§ 5. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Kacze Łęgi” obszar lasu o powierzchni 8,97 ha w Lesnictwie Witomino Nadleśnictwa Gdańsk, położony w granicach miasta Gdyni województwa gdańskiego, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1982—1992 jako oddziały lasu 217 a—c, 218 a—h. Celem ochrony jest zachowanie łągu wiązowego z wieloma drzewami pomnikowymi.

§ 6. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Olszanka” obszar lasu o powierzchni 8,75 ha w Lesnictwie Chmiel Nadleśnictwa Świdnik, położony w gminie Jabłonna województwa lubelskiego, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1976—1986 jako oddział lasu 42 g. Celem ochrony jest zachowanie staro-

drzewu dębowego z domieszką grabu i sosny oraz wieloma chronionymi gatunkami roślin w runie.

§ 7. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Chmiel” obszar lasu o powierzchni 25,70 ha w Lesnictwie Chmiel Nadleśnictwa Świdnik, położony w gminie Jabłonna województwa lubelskiego, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1976—1986 jako oddział lasu 31. Celem ochrony jest zachowanie zespołu grądu z drzewami pomnikowymi oraz kresowego stanowiska buka.

§ 8. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Wierchowiska” obszar lasu o powierzchni 24,52 ha w Lesnictwie Skrzynice Nadleśnictwa Świdnik, położony w gminie Piaski województwa lubelskiego, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1976—1986 jako oddziały lasu 95 j, k, 101 a. Celem ochrony jest zachowanie grądu z lokalną przewagą dębu lub lipy oraz licznymi gatunkami rzadkich i chronionych roślin zielnych.

§ 9. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Wierchomla” obszar lasu o powierzchni 25,37 ha w Lesnictwie Wierchomla Nadleśnictwa Piwniczna, położony w gminie Piwniczna województwa nowosądeckiego, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1975—1985 jako oddziały lasu 91 f, 92 c. Celem ochrony jest zachowanie fragmentu naturalnego starodrzewu jodłowo-bukowego w Beskidzie Sądeckim

§ 10. 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Krutynia” obszar lasu, jeziora oraz odcinka rzeki Krutyni o łącznej powierzchni 273,12 ha, położony w gminie Piecki województwa olsztyńskiego. Celem ochrony jest zachowanie kresowych stanowisk zespołów leśnych na obszarze Pojezierza Mazurskiego i Sandru Mazursko-Kurpiowskiego, Jeziora Krutyńskiego z charakterystycznymi zespołami roślinności wodnej oraz małowicznego odcinka rzeki Krutyni z interesującą i bogatą mikroflorą i mikrofauną.

2. W skład rezerwatu wchodzi:

- 1) obszar lasu o powierzchni 213,14 ha w Nadleśnictwie Strzałowo, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1979—1989 jako oddziały lasu 39 h, i, 40 c—g, i—n, 41—44, 53 b—h, 54—56, 66 c—f, 67, 68 a, b,
- 2) obszar Jeziora Krutyńskiego o powierzchni 54,89 ha, stanowiący własność Państwa, zarządzany przez Państwowe Gospodarstwo Rybackie w Olsztynie, Zakład Rybacki w Mrągowie,
- 3) obszar odcinka rzeki Krutyni o powierzchni 5,09 ha, stanowiący własność Państwa, zarządzany przez Okręgową Dyрекcję Gospodarki Wodnej w Warszawie.

§ 11. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Wydrze” obszar lasu o powierzchni 14,64 ha w Lesnictwie Wydrze Nadleśnictwa Leżajsk, położony w gminie Żołynia województwa rzeszowskiego, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1979—1989 jako

oddziały lasu 35 c, d 44 a b 45 a b d Celem ochrony jest zachowanie fragmentu drzewostanu z dużym udziałem modrzewia polskiego oraz starodrzewu bukowego z wieloma gatunkami roślin gorskich w runie

§ 12 Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Puszcza Marianska” obszar lasu o powierzchni 120 32 ha w Lesnictwie Puszcza Marianska Nadlesnictwa Skierniewice położony w gminie Puszcza Marianska województwa skierniewickiego oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa lasnego na lata 1970—1980 jako oddziały lasu 148 a—k 149 a—h 150 a—n 151 a b c n 156 a—d i, j Celem ochrony jest zachowanie fragmentu lasu gradowego z chronionymi i rzadkimi gatunkami roślin zielnych w runie

§ 13 Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Święty Roch” obszar lasu o powierzchni 202 60 ha w Lesnictwie Po zamcze Nadlesnictwa Zwierzyniec, położony w gminie Krasnobród województwa zamojskiego oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa lasnego na lata 1970—1979 jako oddziały lasu 116—118 121—123 Celem ochrony jest zachowanie drzewostanu bukowo-jodłowych o charakterze naturalnym

§ 14 Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Debry” obszar lasu o powierzchni 179 62 ha w Lesnictwie Senderki Nadlesnictwa Zwierzyniec, położony w gminie Adamów województwa zamojskiego oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa lasnego na lata 1970—1980 jako oddziały lasu 155—161 Celem ochrony jest zachowanie starodrzewu bukowo-jodłowego z wieloma rzadkimi gatunkami roślin gorskich w runie wstępujących na wierzchołkach oraz w kilku małowyczych wawozach

§ 15 Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Jezioro Święte” obszar jeziora o powierzchni 19 51 ha w Lesnictwie Świelobor Nadlesnictwa Sława Śląska, położony w gminie Kolsko województwa zielonogórskiego, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa lasnego na lata 1973—1983 jako oddział lasu 28a Celem ochrony jest zachowanie jeziora zasilanego wodami podziemnymi oraz charakterystycznych zbiorowisk i stanowisk rzadkich gatunków roślin wodnych

§ 16 Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Mesze” obszar jeziora oraz przyległych do niego torfowisk o łącznej powierzchni 19 85 ha w Lesnictwie Mesze Nadlesnictwa Sława Śląska położony w gminie Kolsko województwa zielonogórskiego oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa lasnego na lata 1973—1983 jako od-

działy lasu 85 a—j 92 b c d 93 a Celem ochrony jest zachowanie zarastającego jeziora z charakterystycznymi zespołami oraz rzadkimi gatunkami roślin wodnych i ba-
giennych

§ 17 Na obszarze rezerwatów zabrania się

- 1) wycinania drzew i pobierania użytków drzewnych, z wyjątkiem wypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego
- 2) zmieniania stosunków wodnych n ruszających w sposób istotny warunki ekologiczne
- 3) zbierania ziół leczniczych i innych roślin oraz zbierania owoców i nasion drzew i krzewów z wyjątkiem nasion na potrzeby odnowienia lasu,
- 4) pozyskiwania siołki le nej i pasania zwierząt gospodarskich
- 5) niszczenia gleby i pozyskiwania kopalin
- 6) zanieczyszczania wody i terenu wzniesienia ognia oraz zakłócania ciszy
- 7) stosowania wszelkich środków chemicznych
- 8) niszczenia drzew i innych roślin
- 9) polowania chwytania, płoszenia i zabijania dziko żyjących zwierząt niszczenia gniazd, wzbierania jaj i piskląt wszystkich gatunków ptaków w rezerwacie określonym w § 10 zakaz nie dotyczy uprawiania łowiectwa (bez prawa budowy ambon) oraz prowadzenia gospodarki rybackiej przez Państwowe Gospodarstwo Rybackie
- 10) umieszczania tablic, napisów i innych znaków z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną jeziora
- 11) wznoszenia budowli oraz zakładania i budowy urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych
- 12) kąpiel i uprawiania sportów wodnych w rezerwach określonych w § 15 i 16 oraz używania w celach turystyczno-sportowych sprzętu pływającego z silnikami spalinowymi w rezerwacie określonym w § 10
- 13) przebywania poza miejscami wyznaczonymi

§ 18 W rezerwacie określonym w § 12 zakazy wymienione w § 17 pkt 10 i 11 nie dotyczą Ministerstwa Obrony Narodowej

§ 19 Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1933 r

Minister Lesnictwa i Łowiectwa Drzewnego W. Kozłowski